



БОРБА®



Третия Мартъ - День на Свобогата!

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY 1982

Д-РЪ ХРИСТО ОГНЯНОВЪ



Роденъ презъ Балканската война въ най-югозападния край на нашата Родина по произходъ от рода Огнянци, прекарва детството си подъ робство и в чуждо училище. Скоро той и семейството му се преселватъ въ свободната Родина и тука в свободна България младия Христо развихря крилетъ на своя гений. Въ гимназията, и особено въ студентскитъ години, едва ли има национална инициатива на която младия Огняновъ да не е най-дъбенъ участникъ.

Той бива избранъ за Председател на Студентската Македонска Корпорация "Шаръ", става редакторъ на студентски издания, сътрудничи въ множество литературни, политически и ежедневни вестници и списания, става редовенъ сътрудникъ на вестникъ ЗОРА. Като такъвъ бива изпратенъ на Источния Фронтъ, гдето посѣщава много села и градове въ Украйна и Русия. Вижда съ очетъ си мизерията по колхозитъ, апатията на населението притиснато и убито отъ комуниститъ за вече нѣколко десетилѣтия. Класически сж неговитъ дописки отъ фронта и отъ живота въ Съветския съюзъ подъ комуниститъ.

Следъ завръщането си въ България издава нѣколко стихосбирки съ лирични и епични пѣсни, пропити съ дълбоко патристично и религиозно чувство и любовъ къмъ Родината. Съ необичайна енергия и воля Христо Огняновъ работи въ полето на националната ни политика въ новоосвободенитъ части на Родината. Другари на неговия кръгъ принадлежатъ къмъ цвѣта на българското Трето поколение, повечето отъ които скоро станаха жертви на кървавия комунизъмъ.

Едва спасилъ живота си следъ 9 Септемврий 1944 година Христо Огняновъ продължава своята дейность вече въ чужбина: Италия, Германия, Съединенитъ Шати и Австрия. Влиза въ връзка съ Българскитъ Национални Емигрантски Организации и намира при тѣхъ стари другари отъ борбата.

Назначенъ за Професоръ въ Университета въ Сиракюзъ, С.А.Ш., добива Докторската титла, следъ като става поданикъ на Съединенитъ Шати постѣпва на работа въ "Свободна Европа" като редакторъ, кждето въ редъ години написва стотици реферати и сказки, предавани по радиото къмъ Родината. Основава и става Председател на Академическото Д-во "Д-ръ Петъръ Беронъ", издава монументални трудове на нѣмски езикъ за България, за българската история и за българската поезия. Също написва чудесни стихотворения издадени въ нѣколко стихосбирки.

Въ неговата стихосбирка АЗИСКИ СОНЕТИ, той съ нежностъ и любовъ превъплътава най-смирения и най-любимия отъ Християнскитъ светци "Свети Францисъ отъ Азиси - светеца на птичкитъ".

За високата патристична дейность и съ пълнитъ му съ любовъ къмъ християнското смирение стихове

НЕГОВО СВЕТЕЙШЕСТВО ПАПА ЙОАНЪ ПАВЕЛЪ II

е благоволилъ да награди Д-РЪ ХРИСТО ОГНЯНОВЪ съ СПЕЦИАЛНА ГРАМОТА лично подписана отъ Него. Грамотата му е била връчена при скромна церемония отъ Н.В.П. Ахримандридъ Проф. Д-ръ Георги Елдаровъ, дошел отъ Римъ специално за тази цель. Този е първия случай въ Българската история, българки патриотъ и поетъ и най-виденъ емигрантъ, да бжде награждаванъ съ такова високо отличие отъ Папата.

Отъ сърдце честитимъ Отличието на нашия другаръ въ борбата и му пожелаваме дългоденствие, здраве и бодростъ, за да твори все така неуморно и плодовито за честь и слава на майка България.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

БОРБА



ВОРВА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

MAILING ADDRESS:

P.O. BOX 59240 CHICAGO, ILL. 60659, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 31, брой 1. Книжка осемдесетъ и пета. Май 1982.

СВОБОДА, ТАЗЪ СЛАДКА ДУМА...

Д-ръ Георги Паприковъ
Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Свободата, индивидуална и колективна, представлява свещенното право на отдѣлния човѣкъ, така и на цѣлъ единъ народъ, да гради своитѣ сѣдбини, да има свой домъ и държава, което е най-ценното достояние на индивида. Само човѣкъ съ дълбоко и пламенно самосъзнание за собствената си честъ и достойнство, съ твърда воля за животъ, може да върви победоносно подъ знамето на свободата. Малъкъ народъ, но съ високъ духъ, става могъщъ, когато е решилъ да кове самъ собствената си сѣдба и защитава свободата си.

Много често сѣдбата изправя народитѣ предъ върховни изпитания и напрежения. Тѣ връхлитатъ като ураганъ както върху велики, така и върху малки народи. Ако народи не е дозрѣлъ да взима исторически решения въ такъвъ единъ моментъ, решения на животъ и смъртъ, този народъ е обреченъ на робство и гибелъ. Славнитѣ истории на народитѣ се творятъ, когато иматъ внедренъ въ душитѣ си идеалъ, когато духовнитѣ му сили сѣ готови за подвизи.

Българскиятъ народъ изгражда твърде рано своето свободно и независимо Царство. Презъ хилядолѣтната негова история пѣтя му е една непрекъснатата върволица отъ борби и страдания за утвърждаване на държавата си. Съ собствената си кръвъ българскиятъ народъ е записалъ най-възвишенитѣ и най-трагичнитѣ страници отъ своя животъ, тамъ той се е показалъ мъченикъ и герой за свободата. И ако въ душитѣ на нашитѣ прадѣди не е грѣяла презъ вѣковетѣ идеята за свобода, нашата Родина отдавна би се превърнала на пепелище и отъ нея не би останало и помянъ.

Животътъ на нашия народъ е билъ буренъ и тежъкъ, сѣдбата не е обсипвала пѣтя му винаги съ рози! Той посрѣща изпитанията като неизбежностъ, но не съ покорностъ или примирение. Отъ свѣтлитѣ спомени на историческото ни минало, той черпи сили и бодростъ за борбата за отнетата му свобода. Никое страдание не е вѣчно, той върва, че никога нѣма да загине, дори и когато чужди кракъ е стѣпилъ отъ вѣкове на земята му. Свобода безъ жергви не се придобива, ничия свобода не е била подарявана. Свобода, дадена като подаръкъ - не е свобода!

Духовното съкровище на Българският народ не може ничия хищна ръка да отнеме, въпреки попълзновенията на враговетъ ни. Това съкровище дава духъ и смисълъ въ борбата му за свобода. Хилядитъ подвизи по Балкана, безчетнитъ страдания, рѣки отъ кръвъ, гори отъ бесилки, имена като Батакъ, Перушица, Шипка и по-късно Росица, Богдановъ долъ, Бѣлене, Куциянъ, Ловечъ - това сѫ имена, които не се забравятъ лесно! Тѣ сѫ проломътъ, който отваря пътя за свободата. Тѣзи именно нечовѣшки страдания иматъ дълбокъ нравственъ смисълъ, като отъ пожара, споявайки всичкитъ народни сили, възкрѣства новата свобода.

Безкрайни сѫ примѣритъ, при които герой сѫ дали живота си за свободата. Нѣма политически принципъ при който думата свобода да не е на най-видно мѣсто, дори и при най-демагогскитъ слогани на съвременнитъ политически движения. Не бѣше ли Френската революция, която издигна принципа за "Свобода, Равенство и Братство", та само година следъ това, следъ като гилотинира половината отъ населението си, да прати и създателятъ на революцията да имъ отрежатъ главитъ! Какво по-голямъ коварство и демагогия отъ комунистическия принципъ, които провъзгласиха "Диктатура на пролетариата" - каква свобода може да се очаква при една диктатура? И който не бѣше съгласенъ съ този принципъ, незабавно го освободиха отъ живота му. И до днесъ последователитъ на принципитъ на комунистическото "освобождение" потапятъ въ кръвъ населението по почти половината земно кълбо. "Свободо, колко много престѣпления сѫ извършени въ твое име!" - възкликва великиятъ френски поетъ и писателъ Викторъ Хюго, когато отива на изгнание въ Белгия презъ 1852 година. Потвърждение на неговитъ пророчески думи се доказаха 20 години следъ това при Болшевишката революция, която разори и потопа въ кръвъ последствие цѣлия свѣтъ.

Но има и народи и тѣхни вдѣхновители, на чиито знамена думата свобода е написана съ златни букви и подъ които знамена паднаха както водачитъ имъ, така и героитъ около тѣхъ. Героятъ на Съединенитъ Шати Патрикъ Хенри дава знамето на борбата на своя народъ, но което бѣ написано: "Дай ми свобода, или дай ми смъртъ". Великиятъ Унгарски патриотъ и поетъ Шандоръ Петюфи написа безсмъртнитъ стихове: "За любовта си, азъ живота си ще дамъ - но за свободата, азъ ще дамъ и любовта". Съ тѣзи слова на уста, този унгарски Христо Ботевъ падна пронизанъ подъ знамето на свободата. Съ същата пѣсенъ унгарскитъ младежи дадоха безсмъртенъ примѣръ презъ 1956 година, когато палѣха Съветскитъ танкове и биваха премазвани подъ тѣхъ.

Едва ли има народъ, който да е далъ толкова много жертви въ името на свободата, колкото нашиятъ:

"Колко е сладко да се умре за свободата на Отечеството" - сѫ последнитъ думи на поборника отъ Априлското възстание Цанко Дюстабановъ и самъ ритва бурето подъ бесилката.

"Вижте, какъ се умира за свободата!" - едва промълва тежко ранения по-младия отъ братята Жекови и се хвърля съ ятагана си срещу бишибозука, за да падне покосенъ отъ куршумитъ имъ.

"Последниятъ куршумъ-за свободата!" - бѣ заповедта на войводата на комититъ на Ножотъ. И останалитъ живи до единъ се самоубиватъ с последния куршумъ.

"Свобода, свобода, тази сладка дума" - мълви смъртно болния Георги Сава Раковски и умира съ нея на уста.

"Господинъ Иване, Свобода се пише съ главна буква" - пише писмо дѣдо Петко Славейковъ на младия си синъ Иванъ въ Тръвна.

Саможертва, честностъ, друг рстно, воля, борба, слава, Отечество, майка и баща, България - това сѫ синоними на свободата. Всички жертви не оставатъ безвъзмездни. Вѣрата въ тържеството на свободата, окриляна отъ спомена на падналитъ за нея, се таи въ недрата на народната душа, за да бликне, когато удари уречения часъ. Съ тази вѣра се ражда вдѣхновението и твърдото решение за борбата, която води къмъ крайната победа.

Я Л Т А . . . Д О К О Г А . . .

У А Л Т А FOREVER . . ?

КОПНЕЖЪТЪ ЗА СВОБОДА

у народитѣ подѣ властѣта на московскитѣ цезари, консули и проконсули се проявява отъ самото начало на установяването на "народната власт", та до денъ днешенъ - Полша. Формитѣ сѣ различни, отенѣцитѣ многоцвѣтни; крайната целъ е била и остава винаги една и сѣща: свличане на веригитѣ на болшевишката тирания (нека дипломатитѣ да го формулират сѣ "дистанциране отъ сферата на влияние на Съветския Съюз"). При всѣки отдѣленъ случай, било то въ източенъ Берлинъ презъ 1953 година, въ Унгария презъ 1956-та, въ Чехо-Словашко презъ 1967-ма, или и днешъ въ Полша, сѣществената черта въ поведението на дигналитѣ глава и показали устойчивостъ и грѣбнакъ непокорници е тѣхното стигащо до сигурностъ очакване на ОСЕЗАЕМА подкрепа отъ свободнитѣ държави на западъ за постигане на КРАЙНАТА целъ.

С ъ как в о о с н о в а н и е ? . . . Б е з ъ . . .

* * * *

И ЕТО, НА ЗАПАДЪ:

Всѣки патъ, при всѣки отдѣленъ случай, колонитѣ на ежедневницитѣ, екранитѣ на телевизоритѣ, пъстритѣ, сѣ техническо свършенство произведани илюстрирани списания се пълнятъ сѣ съвети, коментари, интервюта и декларации на знатни и по-малко знатни държавници, специалисти по "източни" (и западни) въпроси, VIP-та, съветници, аташета и говорители по печата на кабинети, ОН-та, ООН-та, отговорни и безотговорни кореспонденти, репортери, дописници и какви ли не още писачи, драскачи и словесни жонгльори безъ брой. Този патъ, "проблематиката" на последнитѣ събития въ Полша принуди плеадата блестящи "интелекти" да строятъ всички досегашни рекорди на акробатиката си...

-Кой носи вината за съкрушаването на съпротивата на поляцитѣ? Зеръ, танковетѣ не сѣ изписани сѣ червени звезди, сърпове и чукове; не се и обслужватъ отъ братята-защитници на световния миръ! Надъ сейма се вѣе полското знаме!

-СССР?! Комуниститѣ? Правителството? Не! Генералитѣ! Тия, сѣшитѣ, които и въ Турция, и въ Чили . . .

Защо, тия всѣзнаючи Господа, не повикатъ едно овчарче отъ Сара Планина, па да го попитатъ! То аджеба ке имъ каже чии заповѣди изпълнява генералъ Ярузелски.

Всрѣдъ този вой на глутницата "информанти" се спомена и понятието Я л т а ... Но, отзвука потъна въ всеобщия шумъ.

И в'концѣ? Краятъ! Сѣщиятъ край, който идва така неминуемо, както до преди 35 години идваха ероветѣ, голѣми или малки, следъ всѣка съгласна -

ТАНКОВЕ СРЕЩУ ГОЛИ РЪЦЕ . . .

* * * *

З А Ш О ?

Воистина, споменатитѣ Господа не знаятъ?!

LIVE не знае?!

BBC не знае!

Der Spiegel... Paris Match... не знаятъ?!

Не знаятъ безкрайната бройка издания за "информация" или неумишлена (или умишлена) дез-информация?

Ние се чудиме... кому служатъ... cui bono...

Всѣки, който се рови изъ исторически лѣтописи и "спомени" на преминали слави знае вече отъ десетилѣтия насамъ коя е причината за

н е м о щ ѣ т а н а З а п а д а - Я Л Т А !

* * * *

СПОРАЗУМЪНИЯТА ОТЪ Я Л Т А.

Консеквентно, "санкциите", които ще приложи днесъ "единодушния" Западъ ще смутятъ Москва толкова, колкото и всички други до сега сториха това.

Банките ще помогнатъ на "полското" правителство да се стаписа финансово, та дано да видятъ нѣкой денъ поне майките на заемите. Лихвите сѣ ги отписали.

CARITAS и други подобни Всѣхъ-Скорбящихъ-Радостъ сдружения ще пращатъ CARE-пакети на гладувашите хора на съветската райска колония "Полша". Съ това ще поуспокоятъ собствената си ошърбена съвестъ, ще поощрятъ позакжсалото западно стопанство. Нѣма да забравятъ да се помолятъ за стабилизирането на правителството въ Полша, и здравето (и свободата) на полския народъ.

А той, ще стѣгне още по-вече каиша около хълбоците, ще свие още еднажъ песникъ, но не за комунистически поздравъ, а ще го скрие въ джоба на робшката докато . . .

Д о к о г а . . .

* * * *

З А П А Д А

води последната свѣтвна война за установяването на демократични режими всрѣдъ освободените народи. Въ споразумѣнията въ Ялта презъ 1945 година се задължаватъ даспазватъ този принципъ и тия, които го смазватъ днесъ съ танкове. Въ юридическа сила е само тази договоръ, въ който всички споразумяващи се страни спазватъ изпълнението му.

ДЕ ФАКТО споразумѣнието не съществува - защо Запада ДЕ ЮРЕ не се откаже отъ Ялта?

Ако западните сили очакватъ да възстановятъ довѣрието, което еднажъ тѣ притежаваха всрѣдъ 130 милиона (безъ руснаците) колонизирани отъ Съветския Съюзъ челоѳци, то ние, като частъ отъ тѣхъ, и говорѣйки като свободни хора отъ тѣхно име, очакваме тия да започнатъ да се отнасятъ съ пълна отговорностъ спрѣмо задълженията си, съгласно споразумѣнията постигнати въ Ялта. Тѣй като тѣ многократно нарушени, ОБЯВЕТЕ СПОРАЗУМЪНИЯТА ОТЪ ЯЛТА ЗА НЕСЪЩЕСТВУВАЩИ!

ЯЛТА СТОИ НА ПЪТЯ НА СВОБОДАТА НА НАРОДИТЕ ВЪ ИЗТОЧНА ЕВРОПА!

* * * *

Д О Л У Я Л Т А !

Така, както ние дигнахме гласъ срещу неправдите на мирните диктати следъ първата свѣтвна война съ нашия протестъ "Долу Ньойи!", днесъ се провикваме:

Д О Л У Я Л Т А ! D E N O U N C E Y A L T A

Долу Ялта - защото не искаме да останеме вѣчно колония на Съветския Съюзъ!

Denounce Yalta. Support our efforts for establishing a selfgovernment of our nations based on respect for human rights DE FACTO.
Reestablish confidence in International Law.

Намъ пригласятъ милиони поляци, чехи, словаци, унгарци, румънци, балтийци и украинци.

Д н е с ъ е р е д ъ н а З а п а д а д а и з п ѳ л н и п о н е
е д и н ъ м о р а л е н ъ д ѳ л г ѳ !

* * * *

За останалото, ще видимъ кой ще се погрижи.
Българскиятъ народъ е още живъ. Отъ Черно Море до Охридъ.
Отъ него се тѣ най-много страхуватъ!

Caveant consules.

Внимавайте, консули!

К.Л.



Преди няколко години, роейки се въ старитѣ книги на букиниститѣ по лѣвия брѣгъ на Сѣна въ Парижъ открихъ една стара репродукция, представляваща, както е означено на френски "Българска девойка", 24 X 32 см., отлично запазена.

Девойката е облечена въ фантастична носия, до сега непозната: броневиденъ нагрѣдникъ, дълга пола, палто съ бухнали рѣкави, на главата конусообразна корона съ перли и голѣми обеци съ скъпоценни камъни. На краката си е обута съ меки чехли.

Старитѣ пътешественици по България, напр. Феликсъ Каницъ, който освенъ че е описалъ населението на страната, но е оставилъ и множество извънредно коректни рисунки, никжде не е далъ такава необикновена носия. Предполагамъ, че тази "Българска девойка" представлява Българска княгиня или болярска дъщеря отъ ранната епоха на Второто Българско Царство, прерисувана и издадена къмъ срѣдата на ХХ вѣкъ

Презъ 1789 година въ Виена, издателятъ Райли е издалъ своя прочутъ географски атласъ "Всички части на този свѣтъ". На две страници сж дадени части отъ България, разбира се тогава още въ Турската империя. Като допълнение на всички страни сж дадени и тѣхнитѣ национални гербове. Съ преголѣмо очудване видѣхъ, че герба на България е даденъ въ видъ на.. катеричка! Герба е 7 X 8 см., представляващъ щитъ, пресеченъ съ две двойни кафяви линии, посрѣдата тичаща катеричка. Отгоре златна корона и надписъ "Царство България" на нѣмски.

Знае се, че символъ на България е въведенъ образа на лѣвъ. Първото изображение на лѣвъ е на аспрата на Царъ Иванъ Шишманъ. На Българскитѣ знамена лѣвътъ почва да се явява презъ ХІХ вѣкъ, като първото знаме, запазно и до днесъ е това на Легионитѣ на Д-ръ Селимински. Като хералдически знакъ лѣвътъ е познатъ в нашитѣ гербове напечатани въ книги отъ ХV вѣкъ насамъ.

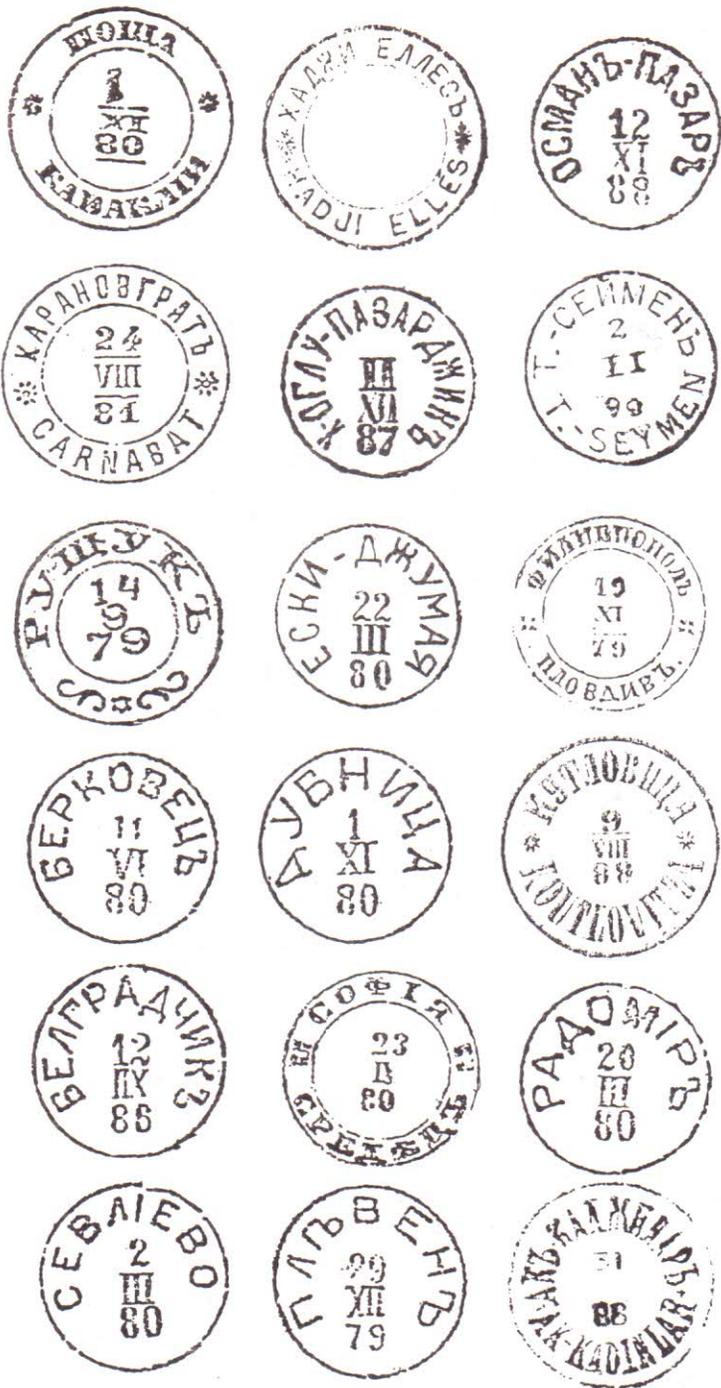
Една единствена монета /на Царъ Иванъ Асенъ II/ е сечена съ образа на друго животно - орелъ. Затова и тука описания хералдиченъ знакъ съ катеричката е необяснимъ и до сега неописан. Вѣроятно, фантазия на автора на атлаза.

Неотдавна моята нумизматична сбирка се обогати съ единъ неизвестенъ за мене медальонъ, меденъ, 42 м.м. въ диаметъръ, изработенъ отъ прочутия художникъ Зайделъ въ Виена.

На лицената страна представлява Австриския Двуглавъ орелъ, отдолу малко гербче съ лѣвъ и кръстъ, представляваще България съ околорѣстенъ надписъ /на латински/: ВЪРНОСТЪ НА АВСТРИИЦИТѣ ВЪ БЪЛГАРИЯ и датата 1869. На обратната страна осмореденъ надписъ: ЗДРАВЕЙ ВИЛИКИЙ ИМПЕРАТОРЪ И НАШЪ ЦАРЪ ФРАНЦЪ ЙОСИФЪ I. БЛАГОДАРИМЪ ЗА ТВОЯТА БЛАГОСКЛОНОСТЪ ДА ДОЙДЕШЪ НА НАШИТѣ ГРАНИЦИ.

Като се знае, че Императоръ Францъ Йосифъ е царувалъ отъ 1848 до 1916 година, медальонътъ е билъ изсеченъ въ негова честь, когато той е билъ на 39 години. За сега нѣмамъ никакво историческо обяснение, по какъвъ случай е билъ издаденъ този медальонъ свързанъ съ България, когато страната е била още подъ Турско господство.





Въ моята колекция отъ български стари писма скоро следъ Освобождението се намиратъ печати съ градове в България, имената на много отъ тях, предполагаемъ, забравени.

Много имена сж измѣнени, било поради политически причини, а по-старитѣ турски имена-побългарени. Ортографията е претърпѣла ежшо измѣнения съ времето: Йотата отдавна е изчезнала, Ъ-то и Ж-то, тѣзи най-български букви ги изхвърлиха комуниститѣ.

Нѣколко примѣра отъ стотицитѣ:

КАВАКЛИ - /отъ кавакъ, на турски топола, името побългарено на **ТОПОЛОВГРАДЪ** 1934.

ХАДЖИ ЕЛЕСЪ - преимнуванъ презъ 1894 на **БОРИСОВГРАДЪ**, въ честь на новородения Князь Борисъ. Презъ 1946 временно нареченъ Първомай отъ комуниститѣ.

КАРАНОВГРАДЪ - или **КАРНОБАТЪ**. Презъ 1946 временно нареченъ на името на нѣкои си Поляновъ, комунистъ.

ХАДЖИ-ОГЛУ-ПАЗАРДЖИКЪ - презъ 1882 преимнуванъ на **ДОБРИЧЪ**, на името на български владетель Добротичъ. Презъ 1948 комуниститѣ го преимнуваха на нѣкои си Толбукъ.

ОСМАНЪ ПАЗАРЪ - Преименуванъ презъ 1934 с хубавото историческо име на българския Ханъ **ОМУРТАГЪ**.

ТЪРНОВО-СЕЙМЕНЪ - побългарено въ честь на великия нашъ Царь Симеонъ въ **СИМЕОНОВО**. Комуниститѣ го преимнуваха на Марица. Скоро ще се наименова **ЦАРЬ СИМЕОНОВО**.

РУЩУКЪ - Русе. По-старитѣ българи още го наричатъ **РУСЧУКЪ**.

ЕСКИ ДЖУМАЯ - преимнувано презъ 1934 на хубавото българско име **ТЪРГОВИЩЕ**.

ФИЛИПОПОЛЪ - е гръцкото име на **ПЛОВДИВЪ**. Презъ Римско време града се е наричалъ **ТРИМОНЦИУМЪ** /Трихълмие/, на турски **ФИЛИБЕ**. Пловдивъ се нарича отъ XVII вѣкъ.

БЕРКОВЕЦЪ = **БЕРКОВИЦА** Следъ Освобождението доста сж бъркали родоветѣ на думитѣ: напр. Пощенскитѣ марки отъ 1885 год. сж били **Единъ Стотинкъ** и **Два Стотинкъ**.

ДУБНИЦА, вмѣсто **ДУПНИЦА**. Презъ 1948 измѣнено временно отъ комуниститѣ на името на никому известния полубългарин Станке Димитровъ. /Съ ударението на е-то/.

КУТЛОВИЦА, преимнувано въ честь на Царь Фердинандъ презъ 1886 при възкачването му на Българския престолъ на **ФЕРДИНАНДЪ**. Комуниститѣ го преимнуваха, разбира се временно, на нѣкои си Михайло, на Михайловградъ.

БЕЛГРАДЧИКЪ или **БЪЛОГРАДЧИКЪ**. Много български населени мѣста иматъ въ корена си предпоставката **БЪЛ**, включително и столицата на Сърбия **БѢлградъ**, който е билъ вѣкове наредъ Български градъ.

СРЪДЕЦЪ - най-чисто българското име на днешната столица на България. Презъ византийско време се е наричала **ТРИАДИЦА**, Римлянитѣ сж я наричалъ **СЕРДИКА** по името на племето Серди, **СОФИЯ** е гръцко име въведено къмъ XIV вѣкъ.

РАДОМИРЪ, **СЕВЛИЕВО**, **СОФИЯ** и пр. съ запазена буквата Йота. /Вж. Иванчо Йотата въ Чичовци отъ Вазовъ какъ геройски е е борилъ за запазване на тази буква/.

На 6 и 7 Мартъ 1982 въ хотелъ Доралъ, Ню Йоркъ, Съединенитѣ Щати се състоя Осемнадесетия Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ. На 6 Мартъ 1982 година въ 1 часа сл. пл. Конгресътъ бѣ откритъ отъ Председателя Д-ръ Георги Паприковъ, който докладва, че на заседанието присѣтствуватъ: Почетния Председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, Подпредседателътъ Инж. Ангелъ Гандерски, Секретарътъ Никола Стояновъ, Касиерътъ Колю Кондовъ и членоветѣ на Ц. У. С. Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Д-ръ Борисъ Ганчевъ, Георги Петровъ, Цоню Градинаровъ и Миро Герговъ, както и членоветѣ на Контролната комисия Крумъ Радевъ и Петъръ Николовъ. Също така присѣтствуватъ делегати на клоноветѣ на Б. Н. Ф.: С. А. Ш. - Ню Йоркъ, Чикаго, Ню Джерси, Кливеландъ, Бъфало; Канада - Торонто, Калгари, Ниагара Фалсъ; Германия - Франкфуртъ. По пълномощия сѣ представени клоноветѣ въ С. А. Ш. - Калифорния, Флорида, Аризона, Индиана, Вискансънъ, Вашингтонъ и Тексасъ. Отъ Канада - Отава и Монреалъ. Отъ Европа - Италия, Швеция, Белгия, Холандия, Испания, Швейцария, Турция, Франция и Австрия. Отъ Австралия - Мелбърнъ, Сидней, Пертъ, Брисбърнъ. Отъ Нова Зеландия - Лоуъръ Хътъ. Отъ Южна Америка - Бразилия, Чили, Боливия, Аржентина и Венецуела. Следъ като прочете пълномощитѣ Председателя Д-ръ Георги Паприковъ докладва, че Конгресътъ има законенъ кворумъ и може да взима решения. Съ това той обяви Осемнадесетия Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ за откритъ.

Отецъ Тома Кобаковъ, нашиятъ духовенъ пасторъ, прочете молитва и благослови работата на делегатитѣ. Председателятъ събщи, че е посочилъ комисия по Номинацията, начело съ Д-ръ Иванъ Дочевъ и комисия по Резолюцията, начело съ Никола Стояновъ. Направено бѣ предложение да се избере Бюро за ръководене на Конгреса въ съставъ: Председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ, Подпредседателъ Д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Секретаръ Никола Стояновъ. Предложението бѣ одобрено и Бюрото пое ръководството на Конгреса.



ПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ
Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ

Като първа работа на Конгреса Д-ръ Иванъ Дочевъ събщи, че Комисията по Награждаването на заслужили наши дейци, удостоява за тѣхната 20 и 10 годишна непрекъсната дейность съ съюзното Отличие "Борба за Освобождението на България", I степенъ: Д-ръ Борисъ Ганчевъ, Крумъ Радевъ, Миро Герговъ, Петъръ Николовъ и Димитъръ Николовъ, съ II степенъ: Никола Гаджевъ, Иванъ Чортовъ, Тодоръ Безевъ, Трайко Гоговъ и Димитъръ Строжановъ. Съ III степенъ се награждава нашиятъ отличенъ другаръ в борбата отъ Торонто, Никола Шайковъ. Тържествено Орденитѣ и Дипломитѣ бѣха връчени на присѣтствувачитѣ, поздравени съ аплодисменти. Всѣки от носителитѣ каза кратко благодарствено слово. Борисъ Димитровъ събщи, че както е вече известно, нашиятъ Почетенъ Председателъ Д-ръ Иванъ Дочевъ бѣ награденъ отъ Н. В. ЦАРЬ СИМЕОНЪ II, ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ съ Великия Кръстъ на Ордена Св. Александъръ, за неговата полувѣковна патриотична дейность.

Председателятъ Д-ръ Георги Паприковъ даде отчетъ за дейността на Организацията за презъ изтеклата 1981 година, като изтъкна, че Българскиятъ Националенъ Фронтъ си остава най-мощната емигрантска организация, поради силата на идеитѣ и дейността, която тя развива. Основани сѣ четири нови клона по свѣта, привлечени сѣ вече доста млади нови емигранти, които сѣ новата смѣна на заслужилитѣ наши по-стари деятели. Свѣтовнитѣ политически събития явно показватъ, че деня на развръзката не е далеко и че тиранията въ нашата Родина ще остане само като единъ тѣженъ споменъ за поколенията. Д-ръ Паприковъ апелира за сплотеностъ въ борбата и за още по-голѣми усилия за неговото унищожение, а също и за безкомпромисна дейность за запазване на българщината въ чужбина.

Касиерът Колю Кондовъ даде отчетъ за организационитѣ финансии, а следъ него Председателятъ на Контролната комисия Крумъ Радевъ докладва, че сметките на съюзния касиеръ сѣ водени правилно и че всички документи сѣ на лице. Направиха се разисквания по докладитѣ, които бѣха удобрени и длѣжноститѣ лица освободени отъ отговорност. Отъ името на Номинационата комисия Д-ръ Иванъ Дочевъ докладва предложение за избиране на Управителенъ Съветъ и Контролна Комисия. Това негово предложение се прие съ аklamации.



НОВИЯТЪ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ.

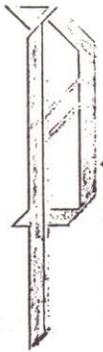
Председетелъ: Д-ръ Георги Паприковъ Чикаго
 Подпредседателъ: Инж. Ангелъ Гандерски Торонто
 Подпредседателъ: Никола Стояновъ Ню Йоркъ
 Секретаръ: Георги Петровъ Кливеландъ
 Касиеръ: Колю Кондовъ Ню Йоркъ
 Съветници: Д-ръ Иванъ Дочевъ Ню Джерси
 Д-ръ А. Тодоровъ Брамptonъ
 Д-ръ Борисъ Ганчевъ Калгари
 Членове: Инж. А. Костовъ Чикаго
 Цоню Градинаровъ Торонто
 Д-ръ Ив. Алексиевъ Германия
 Д-ръ Ефтимъ Петровъ Тунизия
 Д-ръ П. Колековъ Англия
 Енрико дель Бело Италия
 Иванъ Ивановъ Испания
 Стефанъ Радоевъ Франция
 Никола Атанасовъ Швеция
 Педро Петровъ Аржентина
 Д-ръ Трифонъ Московъ Флорида
 Радой Гърневъ Еквадоръ
 Никола Марковъ Канада
 Йосифъ Загорски Швейцария
 Стефанъ Кашевъ Турция

Илия Матевъ Боливия
 Димитъръ Николовъ Отава
 Славе Казанджиевъ Австрия
 Миро Герговъ Бъфало
 Никола Софранъ Бразилия
 Петъръ Цанковъ Холандия
 Живко Сребровъ Австралия
 А. Георгиевъ Нова Зеландия
 Василь Тодоровъ Белгия
 Василь Баджевъ Колумбия
 Иванъ Филиповъ Чили
 Георги Антоновъ Аризона
 Радко Шангаловъ Калифорния
 Василь Ивановъ Торонто
 Др. Загорски Калифорния
 Иванъ Бенчевъ Швеция

КОНТРОЛНА КОМИСИЯ:

Председ: Крумъ Радевъ Торонто
 Членове: Петъръ Фотевъ Чикаго
 П. Николовъ Ню Джерси

Първитѣ осемъ лица представляватъ Екзекутивния Бордъ на Организацията, а съ всички останали - Разширения съставъ на Централния Управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ.



Office of the Mayor
CITY OF NEW YORK

Proclamation

THIS YEAR BULGARIAN AMERICANS OF THE CITY OF NEW YORK AND THROUGHOUT THE NATION ARE OBSERVING THE 104TH ANNIVERSARY OF BULGARIAN INDEPENDENCE.

NEW YORK CITY, WHICH HAS BEEN THE GATEWAY TO FREEDOM FOR MILLIONS OF PEOPLE, IS COMMITTED TO THE GREAT IDEALS OF DEMOCRATIC GOVERNMENT IN WHICH LIBERTY OF THE INDIVIDUAL IS A MOST PRECIOUS AND SACRED TRUST.

NOW, THEREFORE, I, EDWARD I. JOCK, MAYOR OF THE CITY OF NEW YORK, DO HEREBY PROCLAIM MARCH 3, 1982, AS

"BULGARIAN INDEPENDENCE DAY"

IN NEW YORK CITY, AND URGE UPON ALL OUR CITIZENS TO JOIN THE BULGARIAN AMERICANS IN THE REVERENT OBSERVANCE OF THIS INDEPENDENCE.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the Seal of the City of New York at New York, New York, on the 3rd day of March, 1982.



The City of New York
American Independence
Mayor

GREETINGS

It is with great pleasure that I extend Greetings to all Canadians of Bulgarian origin on the occasion of the 104th Anniversary of the Liberation of Bulgaria from the Ottoman Yoke.

While more than a century has passed since this historic event, its memory is still reverently honored by all freedom-loving Bulgarians. The significance of this event lies in the promise it holds for all oppressed peoples and nations.

STATE OF NEW JERSEY
EXECUTIVE DEPARTMENT

Proclamation

WHEREAS, the State of New Jersey is the home of thousands of Bulgarian Americans; and

WHEREAS, Bulgarian Americans from across the country will meet in annual convention of the Bulgarian National Front on March 6, 1982, in New York; and

WHEREAS, Bulgarian Americans will mark the 104th Anniversary of the Independence of Bulgaria from five centuries of Turkish domination with appropriate celebrations at the Doral Inn Hotel in New York City;

NOW, THEREFORE, I, THOMAS H. KEAN, Governor of the State of New Jersey, do hereby proclaim

MARCH 3, 1982

as

BULGARIAN INDEPENDENCE DAY

in New Jersey, recognizing the continuing struggle and hope of all Bulgarian Americans for their homeland to again be free and independent.

GIVEN, under my hand and the Great Seal of the State of New Jersey, this sixteenth day of February in the year of Our Lord one thousand nine hundred and eighty-two and of the Independence of the United States, the two hundred and sixth.

THOMAS H. KEAN
GOVERNOR



BY THE GOVERNOR:
Jane Burgio
JANE BURGIO, SECRETARY OF STATE



OFFICE OF THE MAYOR
CITY OF CHICAGO

JANE M. BYRNE
MAYOR

PROCLAMATION

WHEREAS, the 104th anniversary of the liberation of Bulgaria from the Ottoman yoke will be observed on March 3; and

WHEREAS, the date of the liberation will be celebrated in our community, as in others throughout our country and abroad, by freedom-loving Bulgarians and all of Bulgarian origin; and

WHEREAS, united as the Bulgarian National Front Inc. the Chicago celebrants will employ the anniversary occasion to emphasize their undiminished desire for the nation's independence, and their determination to continue to fight against communist domination, and to stimulate other Bulgarian committees to carry on the cause of freedom;

NOW, THEREFORE, I, Jane M. Byrne, Mayor of the City of Chicago, do hereby proclaim March 3, 1982, to be BULGARIAN LIBERATION DAY IN CHICAGO and urge all citizens to take notice of the special events arranged for this time.

Dated this 3rd day of March, 1982.

Jane M. Byrne
Mayor



City of Cleveland
GEORGE V. VOINOVICH, MAYOR

PROCLAMATION

Designating March 6, 1982, as

"BULGARIAN INDEPENDENCE DAY"

March 6, 1982, marks the 104th Anniversary of the restoration of independence to Bulgaria. The Bulgarian Kingdom was conquered by Ottoman Turks in 1343. Five centuries of slavery followed, but spark of ancient tradition kindled the national spirit of the patriots and enabled them to preserve their identity in the course of the following centuries.

It is proper and fitting to pay special tribute in this Proclamation to an American, born in Ohio, Janarius Aloysius MacFahan -- affectionately called by the Bulgarian people, "The Liberator of Sofia." MacFahan's reports on the atrocities committed by the men served as the catalyst which started the action that led to Bulgaria's liberation.

In September of 1944, the Soviet army invaded Bulgaria and in-type terror followed and continues to the present day. However, the historical meaning of March 3, 1878 has been kept alive in the hearts of those of Bulgarian birth and heritage throughout free world.

NOW, THEREFORE, I, George V. Voinovich, Mayor of the City of Cleveland, do hereby proclaim March 6, 1982, as "BULGARIAN INDEPENDENCE DAY" in Cleveland. I have issued an Executive Order that the Bulgarian flag be properly displayed above City Hall on March 6, 1982. I urge all citizens to join with their Bulgarian neighbors in the hope that freedom will once again be returned to our beautiful homeland on the shores of the Black Sea.

IN WITNESS WHEREOF, I have set my hand and caused the Corporate Seal of the City of Cleveland to be affixed on this 2nd day of March in the year 1982.

MAYOR



City of Buffalo

Executive Chamber

PROCLAMATION

WHEREAS, the Bulgarians and Americans of Bulgarian descent living in the Buffalo area will celebrate the 104th anniversary of the Liberation of Bulgaria from the Ottoman Empire on March 6, 1982; and

WHEREAS, these Bulgarians and American-Bulgarians are especially proud of the fact that the Buffalo group was the first to celebrate Bulgarian Liberation Day in this country; and

WHEREAS, it is significant for those descendants from Bulgaria now residing in a free society to remind the world that while freed from the Ottoman Empire 104 years ago, Bulgaria is again enslaved under Communist tyranny; and

WHEREAS, the impact of Communist enslavement is so prominent in the new world with the invasion of Afghanistan, it is important to remember those behind the Iron Curtain; and

WHEREAS, the Bulgarian National Front, Inc. will continue the celebration of freedom from people, desiring to pay tribute to all those who respect and cherish freedom.

NOW, THEREFORE, I, James D. Griffin, Mayor of the City of Buffalo, do hereby proclaim March 6, 1982, as

BULGARIAN DAY

in the City of Buffalo and urge all citizens, in appreciation of our freedom to pay tribute to those Bulgarian heroic and American of Bulgarian descent who stand up for freedom in the face of Communist tyranny.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the Seal of the City of Buffalo on the 2nd day of February, 1982.



James D. Griffin
Mayor

PROCLAMATION



State of New York

Executive Chamber

New Yorkers of Bulgarian descent will mark the 104th anniversary of Bulgarian independence this year.

Planned activities serve to keep the flame of independence and liberty kindled for those of Bulgarian heritage living in free nations. The oppression of democracy and the violation of human rights in present-day Bulgaria are viewed with concern.

It is fitting that recognition be given to the contributions of Bulgarian-Americans to our state and Nation.

NOW, THEREFORE, I, Hugh L. Carey, Governor of the State of New York, do hereby proclaim March 3, 1982, as

BULGARIAN INDEPENDENCE DAY

in New York State.

GIVEN under my hand and the Privy Seal of the State at the Capitol in the City of Albany this nineteenth day of February in the year of Our Lord one thousand nine hundred and eighty-two.



BY THE GOVERNOR:

Hugh L. Carey
Governor

ПРОКЛАМАЦИИ ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА 3 МАРТЪ 1982 ЗА "БЪЛГАРСКИ ДЕНЬ" ИЗДАДЕНИ ОТЪ:

- ГУБЕРНАТОРИТЬ: на НЮ ЙОРКЪ - ХЮ Л.КЕРИ, на НЮ ДЖЕРСИ - ТОМАСЪ Н.КИЙНЪ,
- КМЕТОВЕТЪ: на НЮ ЙОРКЪ - ЕДВАРДЪ КАЧЪ, на ЧИКАГО - ДЖЕЙНЪ М.БЪРНЪ, на
- КЛИВЕЛАНДЪ - ГЕОРГИ В.ВОЙНОВИЧЪ, на БЪФАЛО - ДЖЕЙМСЪ Д.ГРИФИНЪ, на
- ТОРОНТО - АРТЪРЪ С.ЕГЛЪТОНЪ.

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ДО КОНГРЕСА.

Н.В.СИМЕОНЪ II, ЦАРЪ НА БЪЛГАРИЯ.

LADIES AND GENTLEMAN

DEAR DR. PAPRIKOFF,

MY MESSAGE THIS YEAR IS IN ENGLISH, TO THE BENEFIT OF OUR NUMEROUS NON BULGARIAN SPEAKING FRIENDS ATTENDING THE 118TH BI-ANNUAL CONGRESS.

MAY THE INDOMITABLE SPIRIT WITH WHICH BNF COMMEMORATES YEAR ATERE YEAR, OUR BELOVED BULGARIA'S LIBERATION DAY, BE AN EXAMPLE FOR ALL FREEDOM-LOVING PEOPLE, OF OUR FAITH IN BULGARIA'S FUTURE.

BEARING IN MIND THAT NOTHING IS ACCIDENTAL IN HISTORY, UNITED AND IN A COMMON EFFORT, WE SHALL STRIVE ON RELENTLESSLY, TO GIVE BULGARIAN SOCIETY A LIBERAL STRUCTURE.

WARMEST GREETINGS TO ALL OF YOU, ESPECIALLY TO BNF'S HONORARY PRESIDENT, DR. IVAN DO CHEFF.

SIMEON II R.

Н.В.КНЯГИНЯ МАРИЯ ЛУИЗА БЪЛГАРСКА.

Драги Д-ръ Паприковъ,

Благодаря много за любезната Ви покана да присъствувамъ на тържеството на 6-ий Мартъ въ чествуване Сто и четвъртата годишнина отъ Освобождението на България. За съжаление, нѣма да мога да бъда на това тържество, но искамъ да предамъ чрезъ Васъ, на цѣлото Настоятелство на Българския Националенъ Фронтъ, членоветъ му и присъстваващитъ гости моитъ най-сърдечни поздравления по случая и пожелания за успѣшно продължение на дейността на всички Ви за подържане на Българщината и Българския духъ.

Последнитъ сѫ два отъ главнитъ фактори, които сѫ крепили народа ни презъ петъ вѣковното робство и, да се надѣваме, сега сѫщо подържатъ националното му чувство като служатъ сѫщевременно и за нераздѣлна връзка между многобройнитъ емигранти като насъ.

Сърдечно, МАРИЯ ЛУИЗА.

КООРДИНАЦИОНЕНЪ ЦЕНТЪРЪ ЗА ИНФОРМАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО НА БЪЛГАРСКИТЪ ОРГАНИЗАЦИИ ВЪ ИЗГНАНИЕ.

Драги Господинъ Д-ръ Паприковъ,

Твърде много съмъ поласканъ отъ любезната Ви покана да бъда почетенъ гостъ на 18-тия Конгресъ на Б.Н.Ф. За голѣмо съжаление, по независящи от мене причини, съмъ възпрепятствуванъ да приема поканата...

...подкрепяйте координацията съ другитъ свободолюбиви наши и чужди организации, защото само съ общи усилия се постигатъ голѣми дѣла! Защищавайте смѣло както до сега българскитъ интереси и българската национална кауза предъ чуждия свѣтъ! Пожелавамъ на старата гвардия и на новата бодра смѣна до нея да бдятъ и стоятъ винаги неуморно на постъ. За Родината! Винаги Вашъ:

Г.Щ.Майоръ Д-ръ Иванъ Банковски
Секретаръ на Координациония Центъръ
Генер.Секрет.на Съюза на Бълг.Войнство.
Редакторъ на "Български Воинъ"

Д-РЪ ДИМИТЪРЪ ВЪЛЧЕВЪ.

До г-на Д-ръ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ
Председател на Б.Н.Ф., Ню Йоркъ.

Уважаеми господинъ Председателю!

Нѣмайки възможностъ да се отзова на поканата за лично участие въ предстоящия конгресъ като неговъ почетенъ гостъ и говорителъ, благодаря за сторената честь и моля да бѣде направено достойние на конгреснитѣ делегати, следното мое приветствие:

Драги ми конгресни делегати!

Въ качеството си на съоснователъ на Българския Националенъ Фронтъ и редакторъ на първоначалния неговъ печатанъ органъ "Национална България", дължа на първо мѣсто, да Ви изкажа заслужена признателностъ и похвала, загдето Вие, заедно съ останалитѣ сподвижници, продължавате така ревностно и успѣшно борбата за България, оставайки вѣрни на знамето, което издигнахме въ изгнание преди повече отъ три десетилѣтия. Благодарение на Вашитѣ неуморни и самопожертвувателни усилия, Българскиятъ Националенъ Фронтъ представлява днесъ най-широката и значителна организация всрѣдъ емиграцията ни, чийто гласъ се чува и респектира отъ чуждата общественостъ и факторитѣ на свободния Западненъ свѣтъ.

А бѣше време, когато нашенски бивши колаборанти на комунистическата власть и съучастници на кървавитѣ братоубиства след 9 септемврий 1944 година, имаха дързостта, не само да претендиратъ за монополъ въ легитимното представителство на заробенния нашъ народъ предъ външния свѣтъ, а се домогваха и да торпедиратъ нашата инициатива, отричайки ни правата на съществуване, като ни злепоставяха предъ официалнитѣ мѣста на Западнитѣ сили чрезъ най-долнопробни клеветнически доноси, които, въ крайна смѣтка, бѣха отъ естество да напакостватъ на Българи.

Ето защо, умѣстно е, да бѣде припомнено днесъ онова, което трѣбваше да бѣде изтъкнато на времето въ една моя статия, публикувана въ "Национална България" за месецъ Януарий 1950 година, дадена на уводно мѣсто и въ последния юбилеенъ брой на сѣщия вестникъ по Великденъ 1965 година подъ заглавие "Нашата легитимация", отъ която статия искамъ да цитирамъ днесъ предъ Васъ следнитѣ пасажии:

"Ние сме онѣзи, които отъ какъ се помнимъ, сме се клеили въ българскитѣ национални идеали, били сме всѣкога за това, България да върви съ тѣзи, които ѝ помагатъ да си възвърне земитѣ и ожесточено сме се борили срещу всички, които предубедено сѣ контракували съ чужди сили, служили сѣ на чужди интереси и сѣ конспирирали срещу националното ни обединение и държавна независимостъ. Ако според речника на днешното пошло време това представлява "фашизъмъ" или "чужда агентура", приемаме тѣзи хули безъ всѣкакъвъ протестъ".

"Ние сме и онѣзи, които всѣкога сме се борили срещу посегателствата - по рано на Петербургъ, после на Москва - върху независимостта на България и десетки години наредъ бѣхме въ челнитѣ редици на една борба на животъ или смъртъ противъ комунизма и болшевиизма. Ние сме, които поучаваме народа и предупреждавахме, че руската ориентация и всѣко общодѣлство съ комуниститѣ носятъ гибелъ на България, като понесохме рисковетѣ и жертвитѣ на тази борба. Ако това представлява грѣхъ, готови сме да се явимъ на съдъ, не този на "отечественофронтвци", а предъ съда на българския народ и неговата история".

"Ние сме най-сетне сѣщитѣ, които десетилѣтия бродихме изъ страната ни, за да проповѣдваме по села и градове, по стѣгди и мегдани, съ слово и перо нашето политическо вѣрую и въ негово име търсихме довѣрието и подкрепа на народа, докато други монтираха адски машини по катедралитѣ, подстрекаваха офицери къмъ преврати и ставаха идеолози на узурпаторски правителства. Ако има хора, които таксуватъ днесъ насъ като "авторитаристи", а на другитѣ даватъ индулгенция за демократичностъ, нѣщо въ главата имъ трѣбва да не е въ редъ".

"Събитията и нашата дейност сж записани и се пазят въ архивитѣ на историята. Потѣхъ ще се сѣди единъ день за насъ и за другитѣ. Ние признаваме, обаче, за сѣдия надъ себе си само собствения ни народъ, но не и която и да е било чужда инстанция. Къмъ тази равномѣтка ние и днесъ нѣма повече какво да прибавимъ, освенъ убеждението, че дѣлото ни е праведно, и че само по този пътъ и съ този духъ българскиятъ народъ ще може да дочака ново Възраждане. Примирени сме при това съ мисълта, че може да не доживѣемъ този свѣтълъ день и да не ни е било писано, да стѣпимъ пакъ на родна земя... Никой отъ насъ не ламти да става "голѣмец" въ утрешна България, както просташки се мѣлви по кръчмитѣ и непристойно се подхвърля въ известни емигрантски издания. Гордо удоетворение черпимъ само отъ съзнанието, че все пакъ можахме да запалимъ за емиграцията ни едно кандилце, което да свѣти въ мрака на изгнанието. На младитѣ остава да подържатъ това кандило неугаснало, докато изгрѣе единъ день слънцето и за България".

Съ тѣзи заветни мисли предъ днешния нашъ Конгресъ приключвамъ приветствието си, като Ви прегръщамъ братски, съ пожелания за сполука въ борбата за утрешна свободна цѣлокупна България и за благоденствието на нашия изтерзанъ народъ.

Мюнхенъ, 21 II 1982.

Преданно Вашъ: Д-ръ Димитъръ Вълчевъ.

АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЪ ПИСАТЕЛИ И КУЛТУРНИ ДЕЙЦИ ВЪ ИЗГНАНИЕ.

Уважаемий Д-ръ Паприковъ,

...похвално е, че въпрѣки тежеститѣ на живота, които всѣки емигрантъ носи на плещитѣ си, Вие всички, отъ създаването на Вашата организация издържахте и останахте вѣрни на идеалитѣ, които ви ръководѣха и вдъхновени отъ Шипченската епопея, съ любовъ и съзнание на дългъ, вървите неотклонно по пътя на възрожденцитѣ, за да подготвите да се освободи България отъ това братоубийствено робство на предатели българи и българки - слуги на чужда воля и интереси.

Съ най-добри пожелания за Конгреса, въ името на България и общата ни кауза както винаги Вашъ приятель въ Борбата!

Лосъ Анджелесъ, Калифорния, С.А.Щ.

Дора Габенска
Президентъ на АПБ и КД въ изгнание.
Редакторъ на списание ЛЖЧЪ.

MACEDONIAN PATRIOTIC ORGANIZATION OF THE UNITED STATES AND CANADA.

Dear Doctor Paprikoff:

On behalf of the Macedonian Patriotic Organization, we send to you, the member of the executive committee, to all delegates and honored guests, our sincere best wishes for a most successful Commemoration of the 104 Anniversary of the Bulgarian Independence Day to your 18th Annual Congress...

Our fight continues today, as we witness our homeland bound under an even more terrible enemy.

We salute the Bulgarian National Front as you keep alive the torch of Freedom and Liberty and expend dedicated effort in support of the basic rights for our people.

The Macedonian Patriotic Organization of the USA and Canada will also continue to maintain and identify to all people the tyranny and oppression of our Land, Macedonia.

Once again, we extend our warm greetings to all and wish you Godspeed in your deliberation.

Clement Nikoloff,
Secretary.

With brotherly respect,
Dr. Asparuch Isakov,
President.

Congress of the United States

United States Senate

House of Representatives

ДЖЕЙМСЪ АБДНОРЪ
 АЛФОНСЪ Д'АМАТО
 ХАУАРДЪ БЕКЕРЪ
 ДЖОНЪ ГЛЕНЪ
 ДАНИЕЛЪ Х.МОЙНИХЕНЪ
 ФРАНКЪ Х.МУРКОВСКИ
 ЧАРЛСЪ ПЪРСИ

САУТЪ ДАКОТА
 НЮ ЙОРКЪ
 ТЕНЕСИ
 ОХАЙО
 НЮ ЙОРКЪ
 АЛАСКА
 ИЛИНОЙСЪ

ФРАНКЪ АНУНЦИО
 ДЖОНЪ М.АШЕРУКЪ
 МИЛИСЕНТЪ ФЕНВУИКЪ
 БЕНЖАМИНЪ ГИЛМАНЪ
 ФРАНКЪ ХОРТОНЪ
 УЙЛЯМЪ Д.ХЮЗЪ
 ДЖАКЪ КЕМПЪ
 НОРМАНЪ Ф.ЛЕНТЪ
 ПЕТЪРЪ ПЕЙЗЪРЪ
 ЛЕО С.ЦЕФЕРЕТИ
 ЛАРИ МАКЪ ДОНАЛДЪ
 БИЛЪ ГРИИНЪ

ИЛИНОЙСЪ
 ОХАЙО
 НЮ ДЖЕРСИ
 НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ЙОРКЪ
 ВИРДЖИНИЯ
 НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ЙОРКЪ
 ДЖОРДЖИЯ
 НЮ ЙОРКЪ

КМЕТОВЕ:

ЕДВАРДЪ И.КАЧЪ
 ДЖЕЙНЪ М.БЪРНЪ
 ДЖОРДЖЪ В.ВОЙНОВИЧЪ
 ДЖЕЙМСЪ Д.ГРИФИНЪ
 АРТЪРЪ С.ИГЛЕТОНЪ

НЮ ЙОРКЪ
 ЧИКАГО
 КЛИВЕЛАНДЪ
 БЪФАЛО
 ТОРОНТО

ГУБЕРНАТОРИ:

ХЮ Л.КЕРИ
 ТОМАСЪ Х.КИИНЪ
 МАРИО М.КУОМО /п.г./

НЮ ЙОРКЪ
 НЮ ДЖЕРСИ
 НЮ ЙОРКЪ

СВОБОДНАТА ЕМИГРАНТСКА ПРЕСА.

Драги Д-ръ Паприковъ,

...пожелавамъ пълнъ успѣхъ на родолюбивата, антикомунистическа инициатива. Сатанинската комунистическа властъ ще се провали така безславно и мизерно, както никоя друга властъ въ историята на народитѣ!

Богъ да благослови свещената освободителна борба! Богъ да пази България!

Мюнхенъ, Германия.

Вашъ преданъ: Д-ръ Стефанъ Мариновъ.

БЪЛГАРСКИ ЗЕМЕДЕЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗ ЗАД ГРАНИЦА.

Драги Доктор Паприков,

Моля да приемете Вие и гостите, моите и тези на моите приятели от Б.З.Н.С. "Врабча 1" поздравления... Борбата за човешки права, демокрация и национална независимост продължава в нашата Родина и във всички заробени страни и ще свърши с ПОБЕДА...

...в една обща борба на всички патриоти и демократи да принесем нашия принос въ международната борба на свободния свят срещу тиранията.

Париж, Франция.

Тончо Тенев.

ИНСТИТУТЪ ЗА БАЛКАНСКИ ПРОУЧВАНИЯ.

Уважаеми Господинъ Председателю,

Изваквамъ Вамъ ина всички сънародници събрани около Васъ моитѣ сърадвания за високо родолюбивата дейностъ подъ бойното знаме на Б.Н.Ф., която неуморно, бойко и последователно провеждатъ въ полза на нашата Национална кауза... чувствувамъ се душевно между Васъ, единодушно и бойко извиквамъ: да живѣе България!

Брюкселъ, Белгия.

Д-ръ Кирилъ Дрънниковъ.

ANTIBOLSHEVIC BLOC OF NATIONS, CENTRAL COMMITTEE.

Dear Dr. Paprikoff,

On behalf of the Central Committee of A.B.N. and the Organization of the Ukrainian Nationalist and as the Prime Minister of the latest Ukrainian sovereign government on Ukrainian Land, I extend my most cordial greeting to the courageous Bulgarian nation on the occasion of your Independence Day...

...let us not create false hopes that West will deliver us from slavery. Freedom ex gratis is not freedom. Our strength is in ourselves! Long live the close friendship between the Bulgarian and Ukrainian nations!

Munich, Germany

Yaroslav Stetsko,
President A.B.N.,
Chairman O.U.N.

POLISH AMERICAN CONGRESS, Inc.

Dear Dr. Paprikoff,

You certainly understand the position of our nation and only through cooperation of all the Captive Nations we can make possible for same day that we will all be free and not under the rule of the Soviets.

Washington, D.C., U.S.A.

Aloysius A. Mazewski,
President.

ROMANIAN AMERICAN NATIONAL CONGRESS, Inc.

Dear Dr. Paprikoff,

...Please, extend to all participants my warm greetings and our commitment to support the struggle for liberty and independence of our nations, presently subjugated by communist governments. Long live free Bulgaria and free Romenia!

Chicago, Ill., U.S.A.

Dr. Alexander Ronnett,
Honorary President.

GERMAN AMERICAN NATIONAL CONGRESS.

Dear Dr. Paprikoff,

I wish you success in your endeavors...I further express the hope, that your organization will always be a living bridge between your homeland America and your old and dear fatherland Bulgaria.

Chicago, Ill., U.S.A.

Elsbeth M. Seewald,
National President

CROATION LIBERATION MOVEMENT.

Dear Dr. Paprikoff,

...I see this celebration soon to be held in all cities and villages in the free Bulgaria and Macedonia and all over the world.

Tampa, Fla., U.S.A.

Dr. Ante Bonifacic,
Former President.

НАГРАДИ СЪ ОРДЕНА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

"БОРБА ЗА СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ".

По решение на Канцлерството на Ордена, съ дата 3 Мартъ 1982 година са били удостоени следнитъ лица съ Отличието, I степенъ, златенъ Орденъ:

Д-РЪ МАРИЯ ГАРСИЯ
НАБИВЪ МАЙАРЪ
Д-РЪ АЛЕКС. БРАТУ
Д-РЪ ЕДВАРДЪ РУБЕЛЪ
ЕВА УЛИХЪ
СТЕФАНЪ БАСИЧЪ
ИСКЕНДЕРЪ НАСЕФЪ
АБДУЛЪ КВАЙА
ДЖОНЪ КУЛХАНЪ

Председателъ на Антикомунистическия Фронтъ.
Председателъ на Авганистанската "Лига за Свобода".
Председателъ на Румънския "Националенъ Конгресъ".
Председателъ на Естонскитъ Ветерани.
Председателъ на "Женитъ отъ Источна Германия".
Председателъ на Хърватския "Националенъ Конгресъ".
Председателъ на Азербеджанската "Лига за Свобода".
Председателъ на Туркменстанския "Съюзъ против Болшевизма".
Председателъ на "Словашкия Националенъ Конгресъ".



Народниятъ Представителъ
ГЛЕНЪ АНДЕРСОНЪ
държа речъ въ Парламента
въ полза на нашата кауза

ЧАСТЪ ОТЪ НАГРАДЕНИТЪ СЪ ОРДЕНА НА Б.Н.Ф.



Congressional Record

PROCEEDINGS AND DEBATES OF THE 97th CONGRESS, SECOND SESSION

Vol. 128

WASHINGTON, WEDNESDAY, MARCH 3, 1982

No. 19

BULGARIAN INDEPENDENCE DAY

HON. GLENN M. ANDERSON
OF CALIFORNIA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Wednesday, March 3, 1982

● Mr. ANDERSON. Mr. Speaker, March marks the 104th anniversary of Bulgarian independence. On that date the Bulgarian people achieved autonomy from their Turkish overlords after a long and brutal struggle. The oppressive character of Ottoman rule was typified by the devshirme, a system which took one-quarter of Bulgarian males—between 10 and 20 years old—away from their families. These children were then converted to Islam and served the empire in an administrative or military capacity for the rest of their lives. The effects of this policy on the psychology of the Bulgarian family and nation can well be imagined.

In April of 1876 the Bulgarian people rose up against their oppressors and revolted. Tragically the rebellion failed and around 15,000 Bulgarians

were massacred. The enormity of this atrocity aroused worldwide sympathy for the Bulgarian cause, typified by the British statesman William Gladstone's publication "Bulgarian Horrors." Hence, the world quickly extended de jure recognition to the newly formed Bulgarian States, in 1878, both in the Treaty of San Stefano and the Treaty of Berlin. The new States of Bulgaria and Eastern Rumelia, although free, did not satisfy the Bulgarian craving for unity and merged a few short years later, in 1885, following an upsurge of patriotic fervor in Eastern Rumelia which was climaxed by a revolt. The ensuing years were ones of freedom and hope as Bulgaria severed its ties with its feudal Ottoman past.

The years of independence and liberty came to an abrupt end after World War II. The Soviet Union invaded this small Balkan State and made it a part of its colonial empire. The Soviet actions were particularly reprehensible because Bulgaria, alone among the Axis Powers, refused to participate in the invasion of Russia. In addition, Bulgaria was the only Eastern European country which did not allow the

Nazis to exterminate its sizable Jewish population. Unfortunately, justice alone proved insufficient to thwart the Soviet Union's designs, and on September 5, 1944, liberty was dealt a blow when the Red army invaded Bulgaria. A few days later, on September 9 a revolt by the Russian-manipulated fatherland front seized control of the government. The same sad tale of mass arrests and the imposition of a totalitarian environment, which has plagued all of Eastern Europe, followed as the Soviets installed a new leadership beholden to them.

Bulgarian Independence Day is more than just a tribute to a glorious day in the past. It is concrete evidence that Bulgaria's present day subjugation is not inevitable and will someday end, just as Ottoman rule did. The tanks and bayonets of Soviet power cannot control the hearts and minds of the Bulgarian people and therefore cannot extinguish that nation's longing for freedom and liberty. Let us all remember and commemorate this day so that the Bulgarian people know that they do not stand alone in their daily struggle for individual and national dignity. ●

БЪЛГАРСКА ЛИГА ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЪКА.

Д-ръ Г. Паприковъ,

...докато не е късно, всички заедно, въ името на България, въ името на свободата, въ името на свещенитѣ права на нашия народъ, да изпълнимъ до край своя дългъ, като потърсимъ и намѣримъ възможноститѣ да съгласуваме и обобщимъ нашитѣ усилия...

Римъ, Италия.

Д-ръ Димко Статевъ,
Председателъ.

КОМИТЕТЪ МАКЪ ГАХАНЪ - "ОСВОБОДИТЕЛЯ НА БЪЛГАРИЯ".

Драги Д-ръ Паприковъ,

Драги сънародници-делегати, съ радостъ Ви приветствувамъ по случай Конгреса и пожелавамъ той да остане запаметенъ съ мъдростта на решенията си...

Акронъ, Охайо, С.А.Щ.

Д-ръ Георги Табаковъ,
Председателъ.

РУСКИ ОБШОВОЙНСКИ СЪЮЗЪ И ВЕТЕРАНИТЪ ОТЪ РУСКАТА ОСВОБОДИТЕЛНА АРМИЯ.

Господинъ Председателю, драги съидейници и бойни другари,

Презъ последната Свѣтовна война ние рамо до рамо се бихме за нашата и за Вашата свобода въ Руския Корпусъ на Бълканитѣ, въ който III и V полкове бѣха съставени отъ Бѣлогвардейцитѣ отъ България, въ Казашкия Корпусъ отъ България и въ отдѣлния ударенъ полкъ "Варягъ"...Ние сме увѣрени, че скоро пакъ ще се биемъ срещу свѣтовния врагъ на човѣчеството - интернационалния комунизъмъ.

Да живѣе свободна и национална България! Да живѣе Б.Н.Ф.!

Вашингтонъ, Д.К., С.А.Щ.

Полковникъ Владимиръ Столѣтовъ.

СПИСАНИЕ "ЗАВЪТЪ".

Драги Д-ръ Паприковъ,

Българитѣ въ Австралия, принадлежащи къмъ Освободителното Движение следятъ съ интересъ и адмирация Вашата патриотична дейностъ и тази на Б.Н.Ф. и се надѣватъ, че Вашето председателство ще допринесе за по-пълното обединение на българската емиграция подъ знамето на Б.Н.Ф. въ името на свещената идея: ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ ОТЪ КОМУНИСТИЧЕСКОТО ОПЕКУНСТВО!

Мелбърнъ, Австралия.

Д-ръ Димитъръ Ахпаповъ,
Редакторъ на "ЗАВЪТЪ".

ПОЛСКО УНГАРСКАТА СВѢТОВНА ФЕДЕРАЦИЯ.

Драги Д-ръ Паприковъ,

...моята мисль и моето сърдце ще бѣде съ Васъ и съ Вашия легионъ отъ другари, които ще присѣтствуватъ на това важно събрание...окончателната победа на Вашия Националенъ Фронтъ не ще е далече, когато комунизма ще бѣде изстребенъ и изчезне отъ тази планета.

Чикаго, Ил., С.Щ.А.

Д-ръ Кароль Рипа,
Президентъ.

Поради липса на мѣсто, за съжаление, стотицитѣ писма и телеграми, които се получиха за Конгреса, не могатъ да се напечататъ въ този брой. Всички, обаче, се прочетоха на Тържествената вечеръ или на Конгресното заседание на 6 Мартъ.



ЧАСТЪ ОТЪ ПРИСЪТСТВУВАЩИТЕ НА ТЪРЖЕСТВОТО НА 6 МАРТЪ 1982 ГОДИНА ПО СЛУЧАЙ
ГОДИШНИНАТА ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЕЛГАРИЯ.

ТЪРЖЕСТНЕНО ЧЕСТВУВАНЕ НА "ДЕНЪТЪ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ".

На 6 мартъ 1982 въ голѣмия Балъ Руумъ на хотелъ Доралъ се състоя традиционното чествуване на Освобождението на България. Залата бѣ препълнена отъ български емигранти и гости. Почетни гости бѣха Народнитѣ Представители отъ Парламента на Съединенитѣ Шати: г.г. Лари Макъ Доналдъ и Вилиамъ Гринъ. Присъжествуваха представители набратски намъ поробени народи, съ които нашата Организация работи съвмѣстно:

Хорстъ Улихъ-Председателъ на Комитета на Поробенитѣ Народи, Д-ръ Мария Гарсия-Председателъ на Свѣтовния Антикомунистически Фронтъ, Генералъ Никола Назаренко-Козакія, Хабибъ Майаръ-Авганистанъ, Ернестъ Хока-Председателъ на Унгарскитѣ Борци за Свобода, Д-ръ Едвардъ Рубель-Естония, Ева Улихъ-Источна Германия, Д-ръ Александъръ Брату-Румъния, Искендеръ Насефъ-Азербейджанъ, Стефанъ Басичъ-Хърватско, Абдула Квайа-Туркестанъ, Джонъ Кулханъ-Словакия, Проф. Фредерика Тенеръ-Естония, Никола Яймаръ-Украйна, Риза Гулумъ-Татария. Отъ българска страна личеха много видни деятели отъ разнитѣ емигрантски организации въ С.А.Щ.и Канада.

Комитета по организиране на тържеството: Никола Стояновъ, Колю Кондовъ, Петъръ Николовъ, Тодоръ Безевъ, Трайко Гоговъ, Кирилъ Христовъ и Димитъръ Строжановъ посрѣщаха и настаняваха гоститѣ. Всѣки единъ бѣше окичванъ съ трицвѣтна лента отъ госпожицитѣ Кондови. Въ 9 часа рѣководителтъ на тържеството Никола Стояновъ откри вечерьта, като оркестъра изсвири Националнитѣ Химни на Съединенитѣ Шати и Шуми Марица, подета отъ цѣлото множество.



Л. МАКЪ ДОНАЛДЪ

Председателтъ на Б.Н.Ф. Д-ръ Георги Паприковъ съ кратко слово поздрави присъжествуващитѣ и описа недалечната българска история, когато нашия народъ бѣ подъ Отоманско иго. Свободата, обаче, която ни донесе Руско-Турската война не бѣ за дълго - 36 години следъ това България отново бѣ заробена. Сега очитѣ на цѣлия нашъ народъ сж обърнати къмъ тази наша нова Родина - Съединенитѣ Шати откоито очакваме новото освобождение на поробена България.



ВИЛИАМЪ ГРИНЪ

Народнитѣ Представители Лари Макъ Доналдъ и Вилиамъ Гринъ държаха речи, като изтъкнаха, че международното положение отъ день на день се влошава и че съ дипломатически опити едва ли би могло да се постигне споразумение съ Свѣтитѣ. Само силна сплотена и решителна държава може да респектира комуниститѣ, чиито лидери непризнаватъ никакви международни конвенции. Поробенитѣ народи търсятъ своята свобода и Западнитѣ сили сж длъжни да ги подпомогнатъ съ всички сили въ тази тѣхна борба на животъ и смъртъ. Всички речи бѣха изпратени въ бурни акламации. Никола Стояновъ благодари на говорителитѣ и изказа общо възхищение, че въ Парламента имаме такива високо патриотични и достойни наши представители. Следъ това се прочетоха много отъ полученитѣ поздравителни телеграми и писма отъ цѣлия свѣтъ.

Членоветѣ отъ Комитета по Награждаването съ Ордена на Организацията на заслужели наши приятели, въ съставъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Георги Паприковъ и Цоню Градинаровъ помолиха редица лидери на организации отъ други народности да пристѣпятъ на подиума, гдето бѣха декорирани и имъ бѣха връчени Дипломитѣ.

Фолклорната група отъ Астория съ директоръ Елена Опреско изпълни народни танци, акламираана отъ публиката. Съ нашѣнски хора и танци, при общо задоволство и участие, тържеството завърши къмъ 2 часа сутриньта.

На 7 Мартъ 1982 въ 9 часа пр.пл.Д-ръ Иванъ Дочевъ откри второто заседание на Конгреса,като даде думата на Д-ръ Георги Паприковъ,редакторъ на съюзното списание БОРБА,да направи своя докладъ.Между другото Д-ръ Паприковъ каза:

"БОРБА излиза вече 30 години наредъ и се разпраща по цѣлия свѣтъ,гдето има български емигранти безплатно,и което е по-важно,по нѣколко канала се разпространява вече и въ България,гдето се чете съ радостъ и ентузиазъмъ.Въ списанието сътрудничатъ повечето наши съмишленици,но страницитѣ сж отворени и за емигранти, които иматъ и по-други разбирания".

"Като политическо списание,БОРБА се стареа да подпомага борбата за свобода на нашия народъ,а сжщо ратува за подържане високо духа на българщината въ чужбина. Поради извънредно поскъпналитѣ разноски за печатъ и порто,БОРБА излиза вече по на рѣдко,но за всѣки брой тиража се увеличава,поради търсенето главно отъ нови наши братя въ изгнание"

"Въпрѣки трудноститѣ по издаването на БОРБА,списанието ще продължава да излиза,като съ помощта на сътрудницитѣ,спомоществувателитѣ и редакционата колегия,ще се стараемъ да бжде все по-добро и по-полезно".

Д-ръ Паприковъ направи апел за засилване на фонда БОРБА,на който апелъ присъгтствуващитѣ се отзоваха най-благосклонно,като се събра една чувствителна сума на тази цель.

Разгледа се доклада на Съюзния Касиеръ Колю Кондов относно осигуряване средства за годишния бюджетъ,за да може административнитѣ нужди да са задоволяват и дейността да продължи безъ затруднения.За тази цель се прие,клоноветѣ на Организацията да плащатъ къмъ Централата една колективна вноска,която да покрива нуждитѣ на бюджета.Централния Управителенъ Съветъ ще снабдява клоноветѣ съ Членски Карти.Станаха сжщо редица разисквания по предстоящитѣ проекти за дейност, които Организацията има презъ идната година.Изработи се Програма,която,следъ разисквания и добавки,се прие.

Постави се на разглеждане въпроситѣ относно международното положение, събитията въ Авганистанъ,Полша и Близкия Истокъ,Обстойно серазгледа и коментира положението въ България,за българската емиграция,българската Църква въ Родината и въ чужбина и отношенията ни къмъ сроднитѣ намъ организации.Следъ това Никола Стояновъ отъ името на Комисията по Резолуцията докладва приготвения проектъ, който бѣ прочетенъ на първо и второ четене.Станаха разисквания,направиха се съответнитѣ корекции и предложената резолюция се прие единодушно.

РЕЗОЛЮЦИЯ

1. МЕЖДУНАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ.

Обективниятъ анализъ на изминалитѣ събития доказватъ,че политиката на Съветския съюзъ за глобално господство не се е отклонила отъ своитѣ главни направления.Износътъ на революция продължава да се развива съ неотслабваше темпо,най-ярко изразено въ подклажданитѣ вълнения въ Централна Америка. Трагедията въ Полша недвусмислено показва,че Съветския съюзъ нѣма никога доброволно да се откаже отъ своитѣ завоевания.

Странитѣ на Свободния свѣтъ,под влиянието на новата против-терористична и антикомунистическа линия на Съединенитѣ Щати,се реорганизираватъ решително за противодействие срещу Съветската експанзия.Увеличението на бюджета на Съединенитѣ Щати и заздравяването на отбранителнитѣ съюзи на демократическитѣ държави сж първитѣ стъпки въ това направление.

Въ Близкия Истокъ,както и въ Централна Америка при сблъскване на антигонистични сили,задачата на Съединенитѣ Щати е да бжда обективенъ арбитъръ ръководенъ само отъ собственитѣ си държавни интереси.

Непосредственият натискъ и заплахата на Китай, принуждава Съветския съюз да подобрява отношенията си към Западна Европа и въ това направление да се развиват политически размъствания. Економическият хаосъ въ комунистическия блокъ достига вече катастрофални размъри с неизмърими последици докато економиката на Свободния свѣтъ е вече на пътя на подобрене.

Погледитѣ на всички хора на земята, жадуващи за миръ и правда, продължаватъ да бждатъ обрънати къмъ великия синъ на поробения Полски народ, Папа Йоанъ Павелъ II, като се вдъхновѣватъ отъ неговитѣ слова и дейностъ за едно свѣтло бъдаще на човѣчеството.

2. ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Везразличие, незаинтересованостъ, безцѣлностъ и безнадежностъ характеризиратъ днешното положение въ България. Моралнитѣ и етични начала, така ценени нѣкога отъ българина, сж паднали на най-низко ниво. Доноси и клеветничество, нагаждане къмъ охолния и развратенъ животъ на управляващата върхушка сж станали печални ежедневни епизоди.

Недостатѣчнитѣ заплати принуждаватъ народнитѣ маси да компенсиратъ недоимъка съ кражди, които сж станили вече узаконено правило. Ежбитѣ въ самата комунистическа партия продължаватъ и се засилватъ, като про-българскитѣ елементи биватъ замѣствани съ вѣрни на Съветския съюзъ послушници. Като последна жертва на тѣзи взаимни борби се явяватъ отстраняването на Станко Тодоровъ и Людмила Живкова.

Въпрѣки катастрофалното стопанско положение въ страната, днешнитѣ български управници прѣко подпомагатъ и подстрекаватъ международна терористическа дейностъ, като по този начинъ усложняватъ и безъ това компрометираното положение на България на международната сцена.

3. ПОЛОЖЕНИЕТО ВЪ ЕМИГРАЦИЯ.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ, провеждащъ безкомпромисно своята българска дейностъ, се утвърди всрѣдъ националната емиграция като обективенъ и праволинеенъ сторонникъ на българскитѣ политически и сторически интереси. Организацията ни неуморимо разобличава фалшификации на шовинистични страни и организации, като чрезъ публикации, меморандуми и събрания поставя българскитѣ държавни и исторически права въ обективна свѣтлина.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ разширява и заздравява връзкитѣ си съ сходни идеологични организации и непрекъснато разяснява фактитѣ предъ отговорни политически органи съ огледъ на справедливо представяне и оценка на българската национална кауза.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ приветствува всички искрени начинания за събиране на националнитѣ сили въ емиграция, въ обединенитѣ действия на които лежатъ историческитѣ задължения за запазване на Българския народ и държава.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ продължана да носи факела на свободата, която ще разгори съ неударжима сила въ утрешна независима и процъвтѣваща свободна България.

Съ приемането на Резолюцията се пристъпи къмъ точка Разни, при което Д-ръ Дочевъ раздаде всѣкому по единъ автографиранъ екземпляръ отъ новоиздадената му книга: "Половинъ вѣкъ борба противъ комунизма за Свободата на България".

Новоизбраниятъ Председателъ Д-ръ Георги Паприковъ благодари на всички за довѣрието и изказа вѣрата, че Организацията ще продължи, съ общи усилия, своята дейностъ съ още по-голямъ успѣхъ за дѣлото, на което служимъ. Съ това, въ 1 часа сл. пл. Осемнадесетиятъ Конгрес на Българския Националенъ Фронтъ бѣ закритъ, като много отъ делегатитѣ останаха за следващия ден, като гости на Ню Йоркскитѣ си другари.

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДНЕНИТЪ ШАТИ.

Президентътъ Регънъ обяви 22 Мартъ 1982 за ДЕНЪ НА АФГАНИСТАНЪ. Въ много градове се състояха демонстрации въ подкрепа на борящия се за свобода афганистански народъ. Въ Ню Йоркъ се състоя грамадна манифестация предъ Съветската мисия при О.Н. въ която взѣха участие 30 нации. България бѣ представена отъ внушителна група членова на Б.Н.Ф. съ Българското знаме, начело съ Петъръ Николовъ.

На IV 1982 въ Хърватския Домъ се състоя чествуване на ХЪРВАТСКАТА НЕЗАВИСИМОСТЪ, масово посѣтено. България бѣ представена отъ делегация начело съ Петъръ Николовъ и Тодоръ Бзовъ. Поздравителната речъ на Петъръ Николовъ бѣ изпратена съ бурни аплодисменти.

На 24 IV 1982 се състоя КОНФЕРЕНЦИЯ НА СВѢТОВНИЯ АНТИКОМУНИСТИЧЕСКИ ФРОНТЪ. Бѣха представени делегати отъ следнитѣ народи: Афганистанъ, Аржентина, Азербейджан, Бѣлорусия, България, Камбоджа, Караибскитѣ острови, Китай, Колумбия, Кримскитѣ Татари, Козакия, Хърватско, Куба, Чехия, Елъ Салвадоръ, Германия, Естония, Унгария, Лаосъ, Латвия, Колумбия, Кавказъ, Кореа, Никарагуа, Панама, Румъния, Словакия, Тибетъ, Туркестанъ, Чили, Виетнамъ, Украина.

Бѣха разгледани свѣтовнитѣ политически проблеми. Д-ръ Иванъ Дочевъ бѣше единъ отъ ръководителитѣ и разгледа въпроса за комунистическата тактика и методи за инфилтрации въ Свободнитѣ страни. Вечерята бѣ уреденъ приемъ, на който говори Народния Представителъ Марио Биаджи. Конференцията бѣ ръководена отъ Хорстъ Улихъ, Председателъ на Комитета на Поробенитѣ Народи.

Въ Ню Йоркъ е открито УЧИЛИЩЕ ЗА ИЗУЧАВАНЕ НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИКЪ, ръководено отъ Г-житѣ Пепи Павлова и Костадинка Арсиянъ, като лекциитѣ ще бѣдатъ всѣка недѣля отъ 11 до 12 часа. За информация и записване - телефонъ /212/ 758 3759.

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 7 I 1982 бѣ устроена въ Австрийския Клубъ КОЛЕДНА ВЕЧЕРЬ, на която присъствуваха семействата на много членове на Б.Н.Ф., съмишленици и приятели. Вечерята бѣ благословена отъ Отецъ Кобаковъ, който произнесе слово по този случай. Между гоститѣ личеха: Н. Радеви, Г. Стоименовъ, Н. Недѣлкови, П. Тричевъ, Арх. Ив. Мариновъ, Инж. Ковачевъ, Инж. П. Димитровъ, Проф. Д. Велиновъ, Н. Шайковъ, Н. Бояджиевъ, Н. Маркови, Б. Димитровъ, Инж. Кръстевъ, Н. Цвѣтанови, М. Минчевъ и др. Всички останаха извънредно доволни отъ тази общобългарска народна вечерь. Накрая Инж. А. Гандерски благодари на гоститѣ за тѣхното присѣствие и подкрепа на народното дѣло.



МАЛКИЯ ЧОРТОВЪ ДЕКЛАМИРА ВАСИЛЬ ЛЕВСКИ.

Както всѣка година и тази Б.Н.Ф. съвмѣстно съ Православната ни Църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ устрои всенародно чествуване въ честь на СВ. ГЕОРГИ ПОБЕДОНОСЕЦЪ на 9 Май 1982 год. при стечение на стотици емигранти отъ Торонто, Ниагара Фалсъ, а също и отъ Щатитѣ. Отецъ Кобаковъ произнесе високо патристично слово по случай празника, който винаги е билъ най-близо до народа ни, а днесъ забраненъ отъ комуниститѣ въ Родината. Прочетени бѣха много поздравителни писма отъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ, отъ Д-ръ Георги Паприковъ и пр. Проведе се литературно-музикална програма въ която взѣха участие Презвитера Кобакова, Георги Симеоновъ, малкия Чортовъ и др. Накрая, при печени агнета и руйно вино, съ хора и танци, веселието завърши, като Председателя за Канада Инж. Гандерски благодари на участницитѣ въ това общобългарско тържество.

На 28 II 1982 в Българския Храм "Св.Иванъ Рилски" в Ниагара Фалс, Канада бѣ устроено традиционното чествуване на годишнината отъ КОНЧИНАТА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ. Следъ Църковната служба бѣ устроена Братска Трапеза, благословена отъ Отецъ Тома Кобаковъ, който каза подходяще слово. Борисъ Димитровъ изнесе рефератъ за живота, и дѣлото на великия нашъ Апостолъ на Свободата.

На 12 III 1982 се състоя СЪБРАНИЕ НА ДЕЛЕГАТИТЪ НА АНТИБОЛШЕВИШКИЯ БЛОКЪ НА НАРОДИТЪ.Б.Н.Ф.бѣ представенъ отъ:Инж.А.Гандерски, Д-ръ А.Тодоровъ и Ц.Градинаровъ. За постояненъ представител на България бѣ избранъ Цоню Градинаровъ.



ГЕН.ЦИБУЛСКИ, ГЕРГОВЪ, Г-ЖА ПРОСИКЪ.

БЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 2 Май 1982, ето вече за 24-ти път, клона ни в града, начело съ Председателя ни Миро Герговъ устрои и тази година чествуване на БЪЛГАРСКИЯ ДЕНЬ НА ХРАБОСТЪТА и въ честь и слава на СВ.ГЕОРГИЯ ПОВЕДОНОСЕЦА. След Божествената служба в Православната Църква "Св.Георгий" бѣ сложена Братска Трапеза с печени агнета и руйно вино, благословена отъ о.Георги Тишко. Освенъ стотицитѣ български емигранти отъ града, а също и отъ други градове и отъ Канада, присъствуваха представители на братски намъ народи: Унгария, Литва, Естония, Чехия, Украйна и Литвения. Почетни гости бѣха Генералъ Цибулски и г-жа Даша Просикъ, председател на Организацията на Украинскитѣ жени.

Получиха се поздравителни телеграми отъ: Н.В.ЦАРЬ СИМЕОНЪ II, Д-ръ Иванъ Дочевъ, Д-ръ Георги Паприковъ, Шерифа на градъ Бъфало-Кенетъ Д.Браунъ и др. Вдъхновено слово каза Миро Герговъ, а Генерала отъ Американската Армия в своята си речъ адмирава храбростта на Българската армия. ГЕНЕРАЛЪ ЦИБУЛСКИ бѣ награденъ съ ЗЛАТНИЯ ОРДЕНЪ на нашата Организация, поднесенъ му при нестихващи аплодисменти отъ българскитѣ емигранти.

ОТАВА, КАНАДА.

На 7 I 1982 клона в града ни отпразднува РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО в Руската Църква "Св.Богородица", при масовото посѣщение отъ българскитѣ емигранти. Следъ Тържествената Служба, отслужена отъ о.Север, г-жа Багряна Беланжеръ каза чудесно слово за Българскитѣ Коледни обичаи. Изпѣха се Коледни пѣсни подъ диригентството на Д-ръ Мирчевъ. Сложена бѣ Братска Трапеза като в Стария Край.

На 14 II 1982 ПОЛСКАТА ЕМИГРАЦИЯ направи грамадна ПРОТЕСТНА ДЕМОНСТРАЦИЯ противъ варварския режимъ в страната имъ. Българската емиграция подкрепи братята поляци съ внушителна група, начело съ Председателя на "Горяни" Димитъръ Николовъ.

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 7 III 1982 Българския Националенъ Фронтъ съвмѣстно съ Църковната ни Община "Св.Иванъ Рилски" устрои Възпоменателна Панахида в Руската Катедрала по случай ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ в паметъ на падналитѣ бойци. Панахидата бѣ масово посѣтена отъ българската емиграция и множество гости. Следъ Църковната служба се сложи Братска Трапеза, като на отиване гоститѣ си пожелаваха догодина това тържество да бѣде в свободна България.

КАЛГАРИ, КАНАДА.

На 19 I 1982 Полскитѣ политически емигранти, подпомогнати отъ представители отъ другитѣ поробени отъ комуниститѣ страни проведоха грамадна ПРОТЕСТНА МАНИФЕСТАЦИЯ предъ Кметството на града. Българската група бѣ водена от Председателя на клона в града Д-ръ Борисъ Ганчевъ съ плакати и Българското знаме. За случая вдъхновена речъ каза Давидъ Стояновъ предъ грамадното множество.

Dr. Ivan Docheff

HALF CENTURY

STRUGGLE AGAINST COMMUNISM
FOR THE FREEDOM OF

BULGARIA

ПОЛОВИНЪ ВЪКЪ БОРБА ПРОТИВЪ КОМУНИЗЪМА ЗА

СВОБОДАТА НА БЪЛГАРИЯ. Авторъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Книгата е единъ исторически документъ описващъ борбата противъ комунизма въ България преди 9 Септ. 1944, дейността на Националнитъ Легиони и другитъ патриотични организации. Съ подробности сж описани събитията по времето на комунистическия превратъ, дадени сж факти по съпротивата, терора, затворитъ и концентрационитъ лагери, а също и сведения за дейността на Горянитъ и на Националния Фронтъ въ чужбина.

На английски езикъ, 200 страници, мека подвързия, цена 10 долара. Доставка се чрезъ:

BULGARIAN NATIONAL FRONT
P.O. BOX 1204 Grand Central Station
New York, N.Y. 10017. U.S.A.

БЪЛГАРСКАТА ИДЕЯ. Авторъ: Стефанъ Поповъ.

Три исторически очерци: първиятъ отъ тѣхъ е посвѣтенъ на "Третото поколение", повечето отъ читѣ водачи бѣха подло избити на 2 II 1945. Това поколение, може да се каже съ сигурностъ, бѣше цвѣта на българската интелигенция, тѣ бѣха водачитъ на младежта въ свободна България.

"Сто години Българска свобода" ни разкрива как бѣ изградена свободната ни Родина съ пълноценни политически и духовни сили, при свободенъ печатъ, безъ изключителни закони - при осъществяване на онѣзи политически свободи, за които народътъ ни се е стрѣмалъ отъ вѣкове.

"Тринадесетъ български вѣка" идва да издигне величието на "Българската идея" въ историята - въпрѣки трагиката на несбъдването - но остава повеля и на бъдащето.

На български езикъ, 130 страници, мека подвързия, цена 10 долара. Доставка се чрезъ: Mr. Stefan Popoff. Thiemestr. 1/;2. 8000 Munchen 40, W. Germany.

БИБЛИОГРАФИЯ ЗА МАКЕДОНИЯ. Авторъ: Д-ръ Кирилъ Дрѣниковъ.

Монументаленъ трудъ описващъ 1,000 литературни произведения отъ български и чужди автори засѣгащи историята на Македония. Библиографичнитъ данни сж дадени подробно и сж анотирани много внимателно и коректно. Извънредно цененъ трудъ необходимъ за всѣки, който се занимава съ историята на този български край.

На български езикъ, 291 страници, мека подвързия, часть I, цена 20 долара. Доставка се чрезъ: Dr. Kiril Drenikoff. P.O. BOX 1909, Bruxelles, Belgium.

БЪЛГАРСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ. Автори: Братя Данчеви.

Единствената българска енциклопедия, въ която обективно сж дадени извънредно много данни, не само за България, но и за цѣлия свѣтъ. Най-търсената книга днесъ въ България, поради неграмотнитъ партизански "енциклопедии" никнещи като гъби и натрапвани отъ комуниститъ въ България.

На български езикъ сж хиляди илюстрации, 1720 страници, въ четири части всѣка часть твърда подвързия, цена 160 долара. Фототипно издание отъ оригинала. Доставка се чрезъ: Mr. Dragomir Zagorsky. 8155 Binney Pl, La Mesa, Cal. 92041, U.S.A.

БЪЛГАРСКИ ГЛАСЪ. Редакторъ: Емилъ Илиевъ.

Българско емигрантско списание за политика, информация и литература. Много добре списвано съ интересенъ материалъ

Доставя се чрезъ: BALGARSKI GLAS. Apartado 99, Fuengerols (Malaga), Spain.

ЗАВѢТЪ. Редакторъ: Д-ръ Димитъръ Ахпаповъ.

Национално антикомунистическо емигрантско списание, бореше се за запазване духа на българщината и за подпомагане народа ни въ борбата за свобода.

Доставя се чрезъ: ZAVET. P.O. BOX 254. Malvern, Vic. 3144 Australia.

На 28 II 1982 почина в Мюнхенъ милата съпруга на нашия Почетенъ членъ и Съоснователъ на Организацията Д-ръ Димитъръ Вълчевъ

ХЕЛГА Д-РЪ Д.ВЪЛЧЕВА
1916-1982

Родена в Диршау до Данцигъ - Источна Прусия, следвала в Лондонъ и Парижъ, тя завършва в Хайделбергъ като "дипломирана преводачка". Постъпва в Германското Външно министерство и по-късно пратена като секретарка на Германския Пълномощенъ Министъръ в София.

Спасява живота на Д-ръ Вълчевъ, като урежда заминаването му за Германия в последния моментъ преди 9 9 1944. В Германия съ самопожертвувателност и неуморно сътрудничество в тежките следвоени години се грижи за съпруга си, а също и за дѣлото, на което всички емигранти служеха. Високо почитана и обичана отъ всички национални български емигранти.

На 14 I 1982 почина в Монреалъ, Канада българскиятъ националенъ емигрантъ

КАПИТАНЪ ЯНКО ДИШЛИЕВЪ
1917-1982

Покойниятъ бѣ роденъ в Борисовградъ. Следъ като завършва Пловдивската гимназия, завършва Военното Училище и става офицеръ-авиаторъ в истребителнитъ ята. Следъ падането на България подъ комунистическо робство, вѣренъ на клетвата си да се бори противъ поробителитъ на Родината си, избѣгва съ единъ воененъ самолетъ и кацва в Чорлу, Турция презъ Априлъ 1947.

Отъ тамъ Турскитъ власти го завеждатъ в Анкара и следъ нѣколко месеца заминава за Франция и Швейцария гдетъ живѣ нѣколко години. Презъ 1955 той и семейството му емигриратъ за Канада, гдето взимаше най-активно участие в националнитъ ни и духовни прояви на българската емиграция. Тамъ, този храбъръ български орелъ отъ висинитъ почина, далечъ отъ Роденъ край.

На 3 I 1982 почина в Дортмундъ, Германия, българскиятъ националенъ емигрантъ

Д-РЪ ЕМИЛЬ ПОПОВЪ
1904-1982

Покойниятъ бѣ завършилъ Музикалната Академия в София и свирѣше в Софийската Филхармония и Опера. В Германия, напускайки България поради комунистическия режимъ той се занимаваше съ журналистика и участвуваше в много национални прояви.

На 23 XII 1982 почина в Чикаго, С.А.Щ. дългогодишниятъ членъ на Б.Н.Ф., емигранта

ЙОРДАНЪ ГАРЧЕВЪ
1912-1982

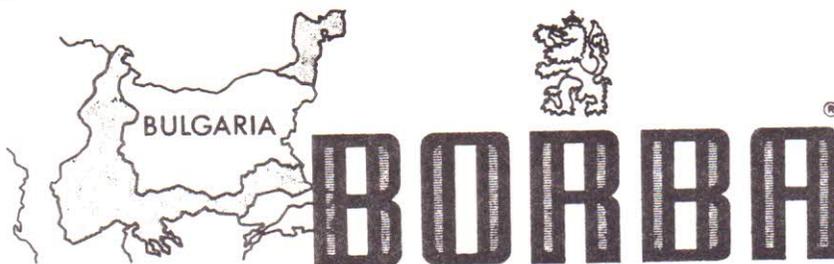
Роденъ в Бѣлморска Тракия, още като младежъ позна робския животъ и едва презъ 1922 семейството му успѣва да се добере до свободата. В Пловдивъ съ трудъ и постоянство той успѣва да уреди живота си, но не за дълго - той вдига гласъ на протестъ противъ комунистическата тирания и бива принуден да спасява живота си в чужбина. Презъ 1951 емигрира отъ Триестъ за С.А.Щ. кадето веднага се включва в редоветъ на нашата Организация, като взема най-активно участие в дейността ѝ.

На 10 V 1982 почина в Ню Йоркъ националниятъ емигрантъ

Д-РЪ СТОЯНЪ М.ПИТЕКОВЪ
1903-1982

Покойниятъ завършва съ Докторатъ Естествена История и Ветеринарна Медицина в София. Тероризиранъ и преследванъ отъ комуниститъ, той едва се откопча отъ лапитъ имъ и емигрира за С.А.Щ. презъ 1970.

БОГЪ ДА ГИ ПРОСТИ.



MAILING ADDRESS:

P. O. BOX 59240

CHICAGO, ILL 60659, U.S.A.

Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
 N. Y. 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

РЕДАКТОРЪТЪ НА "БОРБА" Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ СЪОБЩАВА:

По случай ГЕРГЬОВДЕНЬ - ДЕНЬ НА ХРАБОСТЪТА, Д-ръ Георги Паприковъ благодари най-сърдечно на всички негови съмишленици, другари и познати по цѣлия свѣтъ, които го поздравиха по случай Имения му День. Той също имъ пожелава от сърдце дългоденствие, здраве и бодростъ и най-важното - скорошното празнуване на всички ни на празника на Свети Георги Победоносеца въ свободната ни Родина!

БОРБА благодари на всички наши сънародници, които се интересуватъ отъ списанието, четатъ го съ внимание, разпространяватъ го между своитѣ братя въ изгнание, пращатъ дописки и статии въ духа на нашитѣ принципи и разбирания.

БОРБА се разпраща безплатно до всѣки Български домъ по свѣта, чиито адресъ ни е известенъ. Списанието се подържа изключително отъ даренията на членоветѣ на Организацията и на тѣхнитѣ приятели. Понеже не получава помощи или субсидии отъ никакви други фондове, може да бѣде напълно независимо въ своята политика.

БОРБА печати: политически статии, исторически изследвания, Организационенъ животъ и прояви на емиграцията, новини библиографически данни на емигрантски издания и пр. Поезия, лирика, разкази - много рѣдко. Авторитѣ могатъ да печататъ при желание произведенията си и анонимно, но Редакцията трѣбва да знае името и адреса на автора, запазвайки анонимността му. Редакцията не винаги е съгласна съ съдържанието на помѣстенитѣ статии.

БОРБА основа фондъ при списанието, чийта целъ е да стабилизира финансово издаването му. Досега фонда разполага съ една значителна сума въ резерва, но поради постоянното поскъпване на печата и портото, издаването на всѣки единъ брой е все по-скъпо и по-скъпо. Освенъ това, повишениятъ интересъ къмъ БОРБА отъ новодошитѣ наши по-млади наши братя въ изгнание или пък отъ множество университети, научни институти, организации, библиотеки и пр. списанието е принудено да увеличава тиража си съ по 1,000 бройки почти следъ всѣки брой.

БОРБА се разпраща като Печатно Произведение, като при промѣна на адреса на получателя се връща до Редакцията, за което се заплаща отъ насъ двойна такса. Ето защо, молимъ всѣки единъ, който желае да получава списанието занапредъ, при промѣна на адреса си, да прати една картичка до редакцията съ новия си адресъ. Също, който знае адреситѣ на нашенци по цѣлия свѣтъ, на които смѣта че би било полезно да имъ изпращаме БОРБА, разбира се безплатно, да ни съобщи тѣхнитѣ адреси. Ако нѣкой български патриотъ иска да подпомогне БОРБА съ известно дарение, бихме му били крайно благодарни.